

Butlletí dels Lluisos

Portada dibuixada per Cecília Font i Revilla

**CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA**

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluisosohorta.org

<http://www.lluisosohorta.org>

Tenim dos dibuixos per al nostre concurs de Portades. La secció d'Editorial li ha semblat que era escaient posar en portada del de la Cecília Font i fer servir l'altre dibuix de Francesca Noguera per a Nadal i felicitació de Festes

NADAL 2001

*Nadal d'avui i de sempre,
Com un nou recomençar...
Un sospir, un impossible?...
Un clamor de llibertat?...
Ansia d'amor, de família,
Trobar el repòs de la llar...
Fer nostre l'estel que brilla
I que no es deixa atrapar...
**

*Que no es perdi l'Esperança!
Que torni sempre l'Infant!
Que cantin ben fort el Angels:
Glòria a Déu i als homes Pau!*

Dora Serra

BON NADAL I FELIÇ 2002

EDITORIAL

Feliç any cap i cua

Ja estem en el feliç any que tots ens desitjàvem mútuament, en fi, que tots contents! Però com serà aquest any, cap i cua que ens ve amb tantes novetats? Com l' Euro famós; o com serà aquesta Europa presidida per l'Estat Espanyol? Ho sabran fer-ho bé?..... Ja ho veurem i ja en parlarem. En tot cas esperem que el 2002 sigui sempre millor que el que hem deixat enrera que Déu n'hi do el "sidral" que hi ha.....Pensem una mica en tot el que ha passat i veurem que la cosa no ha estat molt fina en el món , que ja ho veieu, fins i tot a casa nostra, en el nostre barri, en el nostre país... Segur que dintre del nostre entorn haguéssim pogut fer quelcom mes positiu. Procurem que dintre del nostre petit món on ens belluguem, siguem feliços fent feliços als altres... Pensem-hi i veureu que es poden fer moltes coses amb el mínim esforç per viure amb un esperit obert i de bona convivència amb el nostre entorn.

Com podeu comprovar, aquest butlletí té un altre format. Tot és degut a un encadenat d'esdeveniments:

El redactor en cap, l'amic Manel Gausach, ha agafat la baixa per jubilació indefinida, segons ens comenta. Ho lamentem molt.

En Manel és un excel·lent col·laborador i la seva dedicació a les feines calladesdel CHP podem comptar-la des que era un vailet. Són feines d'aquelles que no es valoren com mereixen, precisament perquè són callades i ocultes. Quan ens falta la persona adient en el lloc precis és quan les valorem. Li donem les gràcies en nom de la junta i de tots els socis simpatitzants.

Manel, no t'allunyis gaire i torna a la càrrega, perquè et necessitem!

En el interval, es fa càrrec d'aquesta publicació la Dora Serra, la qual no es veu en cor de fer la igual que el Manel; cosa que comporta canvi total. Deixem la impremta que tants anys ens ha fet la feina i el butlletí serà fotocopiats. Perdrà qualitat, sens dubte, però serà més a l'abast de les possibilitats de la Dora.

No dubtem que sabrà estar a l'altura del seu mestre, en Manel Gausachs.

Gràcies a tots dos.
Bon any cap i cua!

La Junta

EL NOSTRE CONSILIARI

No ha estat massa bona, almenys per a tothom, l'entrada del nou mil·lenni, tan esperat, tan celebrat!

No són bones notícies les que omplen els diaris i trameten els informatius de ràdios i televisions.

Apagats els focs d'artifici de la nit de cap d'any, — com les grans paraules i les bones intencions — no ens queda altra cosa que la realitat quotidiana,

Hem vist els morts de les pateres a les platges i els immigrants vivint i dormint al carrer i fent

cues interminables demanant papers com si es tractés d'una pel·lícula de ciència ficció. Hem vist caure les torres bessones i ferit el Pentàgon — símbols del poder econòmic i militar del nostre món — i altra vegada ens toca assistir al terrible espectacle d'una guerra presentada com a única i justa solució.

I com si no passés res, com si no hagués passat res, els nostres carrers ja tornen a estar ben engalanats, i comencen a arribar felicitacions, i pensem en els regals, i planejem vacances i festes i trobades i àpats.

Al cap i a la fi, s'acosta Nadal! Però no podem evitar que tornin, insistents i obstinades, les necessàries preguntes:

¿Per què celebrem Nadal? En realitat ¿què celebrem?

Celebrem Nadal perquè malgrat tot Déu és amb nosaltres, no com a solució màgica, sinó com a company de camí que comparteix, solidari, la nostra realitat, que plora amb els que ploren, pateix amb els que pateixen i mor amb els que moren. Necessitem Nadal no per fer un parèntesi enganyós — la realitat no canvia de cop i volta d'un dia a l'altre — sinó per redescobrir l'únic camí que salva el món, el camí de l'amor eficaç fet servei, tendresa, solidaritat. És el camí que Déu ha triat per a Ell i per a nosaltres. Nadal, un any més ens convida a celebrar-lo.

Que aquest Nadal desvetlli la nostra esperança, sempre amenaçada. Que ens ajudi a fonamentar-la no en el poder ni en la riquesa, sinó en el Déu que Jesús, amb el seu naixement, la seva vida i la seva mort, ens manifesta: el Déu fet home amb els homes i pels homes. BON NADAL!

RACÓ INFANTIL

Faula de Salvador Oliveras

Jo coneixia un cargol
Que quan era molt menut
Ja volia anar-se'n sol.
Era una mica tossut
I els pares li deien: "Fill,
No t'allunyis; hi ha perill!
No et moguis d'aquesta coll!"
"Me'n vaig, deia, a donar un volt"
fins que un dia es va escapar.
Va arribar al final de l'hort
Va caure en un reguero!
I l'aigua se l'emportà.
Un nen va agafar una canya
I pegant-li un cop molt fort
Amb l'empenta el tornà a l'hort,
Però li trencà una banya.

CONSELL

No et passis de rosca
No et passés com al cargol
Que va voler donar un volt
I li van trencar la closca.

Endevinalles

Tothom el pren i ningú no se l'emporta (1)
Una cosa, cosa
Que pertot arreu es posa (2)

Una senyora molt ensenyorada
Que sempre va amb cotxe
I sempre va mullada (3)

Curiositats

Sabies que una família d'orenetes devora un milió de mosques i mosquits cada dia, i que quan cria, de vegades doble la quantitat?

Sabies que el músic Joan Sebastià Bach va ser pare de vint fills?

Sabies que a l'escarabat més gros de món li diuen el Cèrvol volador? És que té unes banyes enormes. Les larves poden viure de cinc a sis anys dintre la fusta corcada de les alzines podrides.

Sabies que una nevera també pot ser la dona venedora de neu?

(Les solucions de les endevinalles, a l'última pàgina)

Carmina

La festa dels reis

Per a rebre presents dels Reis, els infants posen la sabata al balcó. La tradició explica l'origen d'aquest costum. Hi havia dos germanets, nen i nena, que van saber que el Jesuset era tan pobre que no tenia sabates i van decidir donar-li les seves. Com que eren brutes, les van rentar i les van posar al balcó perquè s'eixuguessin. L'infant Jesús, agrait, les va omplir de presents en premi a la seva bondesa. I des d'aleshores els infants han seguit posant les sabates al balcó i els Reis les han anat omplint de presents.

Amb referència a la llargada del dia, el refranyer diu:

"Els Reis clars i assolellats, tenim dos hiverns assegurats"

"Nit de Reis estrellada, any de vi i de llocades"

(extret del Costumari Català de Joan Amades)

"El teu Crist és jueu;
"El teu cotxe és japonès;
"La teva pizza és italiana;
"La teva democràcia és grega;
"El teu cafè és brasiler;
"La teva numeració és àrabica;
"Les teves lletres són llatines.
"I goses dir que el teu veí és estranger?"

(Campanya antiracista del govern alemany)

SECCIÓ FOTOGRAFICA

Diumenge dia 2/12/2001 en Jaume Caminal ha fet la inauguració d'una nova exposició de fotografies d'Horta, titulades:

RECORDANT TEMPS PASSATS D'HORTA.

És una delícia contemplar les obres d'en Jaume i els visitants gaudixen de valent reconeixent vells amics o ells mateixos anys enrere, entre tota aquella quantitat de gent que està construint la història d'Horta.

Són moltes les lloances que rep de paraula. Són moltes les persones que li agraeixen aquesta dedicació a fer viva la història del barri, el qual, cent anys enrere encara tenia autonomia i Ajuntament propi...

Però les paraules se les emporta el vent; només el que s'escriu perdura. En Desideri Diez, el nostre amic, professor, amant d'Horta i excel·lent historiador, el que ens coneix millor que nosaltres mateixos ens pensem conèixer-nos, ja va escriure unes lloances magnífiques de l'obra d'en Jaume quan ens va presentar l'anterior exposició el mes de gener. Com que també serveixen per la present mostra, us les transcrivim fent constar que ens adherim a les seves paraules, que hi estem d'acord en tot.

"...contemplant aquestes exposicions, un es veu obligat a dir amb tota sinceritat: gràcies Jaume! Pel teu esforç físic i artístic, per la teva feina sensible i escrupulosa. La teva activitat fotogràfica et porta a saber transmetre valors humans a través de la natura, les persones, mostrant-nos les antigues masies, la vida al carrer, els transports, les entitats, l'esport... Ens mostres aquella Horta que ja no hi és però que tu, d'alguna manera, no vols que perdem de vista..."

Espero i desitjo que aviat siguis a la llista honorosa dels premis Horta Guinardó.

Una vegada més: Gràcies!

Desideri Diez"

Ja hem dit que ens adherim a les paraules d'en Desideri i de tot cor desitgem que els teus mèrits siguin reconeguts i valorats públicament per totes les Entitats, pels representants de l'Ajuntament del nostre districte Horta Guinardó i pel departament de la Generalitat.

Seria una magnífica cloenda de les celebracions del nostre 135è aniversari el poder honorar un membre destacat de la nostra Entitat.

Dia 14/12/2001 = Ho hem aconseguit! Aquest vespre, en una trobada extraordinària, tot soperant en companyia de les autoritats, i mentre tot l'entorn s'estava blanquejant per la nevada que ha caigut durant unes hores, en Jaume Caminal i Serret ha estat honorat públicament amb el premi Horta Guinardó. L'alcalde de la ciutat en persona li ha fet entrega del guardó: **Premi a la promoció de la Vida Cultural en el camp del cinema, a la Recuperació Històrica i Fotogràfica del barri d'Horta.**

Felicitats Jaume!

D.S.E.

Jaume Caminal rep el guardó de mans de l'alcalde Joan Clos.
Foto Josep Ma Caminal

Passi de diapositives

El proper 2/3/2001 la nostra sòcia Dora Serra passarà un reportatge en diapositives de l'Argentina.

Es començarà a les 19,30 hores i després hi haurà sopar de pa amb tomàquet.

COL·LABORACIÓ DELS LLUÏSOS AMB ALTRES ENTITATS

Inauguració del Centre Cívic Matas i Ramis, I ral·li d'scalextric

El passat dissabte deu de novembre, tingué lloc dins les festes d'inauguració que la direcció del Centre Cívic va dur a terme, l'esmentada cursa d'Scalextric. A les nou del matí en Joan Ramon i jo començàvem a muntar els dos trams, Asfalt i Terra. A l'hora d'iniciar la primera pista, ens adonem que els transformadors que tenim, reivindiquen la seva jubilació, cosa que ens retarda l'horari previst, per sort els participants i acompanyants ho aprofiten per visitar les instal·lacions. Un cop amb el transformador d'en Joan Ramon, iniciem la cursa. Per ordre d'inscripció comencen a córrer primer el tram d'asfalt, tres voltes cronometrades i després el tram de terra, tres voltes més. Tot concursant, el matí va passant, un cop els júnior (vint-i-tres concursants) han acabat, arriba l'hora dels seniors (només tres). Per fi als volts de les dues, procedim al lliurament de copes, la Ruht del Matas ens acompanya, els guanyadors són: categoria Júnior Alex de Prado campió amb 2'09"48, Izar Guardiola segon amb 2'11"62 i Nacho Martín tercer amb 2'11"86. en la categoria senior guanya l'Anna Bohigas amb 2'19"77, segon l'Emili Julián amb 2'24"41 i tercer en Cesc Alonso amb 2'51"23. finalitzat el lliurament de premis, desmuntem les pistes ja que la sala gran i la tarima s'han d'utilitzar durant la tarda.

Pere Solé i Serra.

VOCALIA D'ANIMACIÓ INFANTIL

Abans de començar donem la benvinguda als nous fitxatges de la VAI, que són la Montserrat Llorente, la Mireia Purroy i en Joan Enric Torra, mares i pare que veient la feina que fem, han decidit incorporar-se al grup.

Caminada a Collserola

L'últim diumenge d'oc--tubre, vàrem fer la primera sortida d'una nova activitat que hem començat a la Vocàlia d'Animació Infantil: les Sortides Infantils Familiars. Com és la primera vegada que feiem aquesta activitat l'excursió vàrem decidir fer-la per Collserola, del Coll de la Ventosa al Coll de la Ventosa passant pels tres turons: el turó de Roquetes, el turó Blau i el turó d'en Segarra.

A les deu del matí vam quedar amb els cotxes a l'aparcament del Meiland, tothom va arribar ben puntual sense que el canvi d'hora representés un problema, trenta-dues persones, més dos acompanyants especials: la Nina i el Blat.

Vàrem agafar els cotxes i vàrem anar fins als aparcaments del Coll de la Ventosa. En cinc minuts ja caminàvem, un recorregut pensat per a què un nen de tres anys el pugui fer còmodament. Tots els nens i nenes que varen venir tenien pressa i varen marcar un bon ritme des del principi, la resta havíem de córrer al seu darrere. Durant el trajecte, poc a poc anàvem fent petits descobriments de la natura, petites escalades, ... finalment vàrem arribar a una de les fites: una cova i, on tots van tirar-hi alguna que altre pedra. Des d'allà vàrem poder veure una bona part del Vallès, tot ens semblava ben petit.

En una explanada que vàrem trobar vàrem fer una pausa i un breu esmorzar. Després d'aquest àpat vam jugar al mocador. En un moment vàrem tenir dos equips, un mocador, però la veritat és que cap dels nens i nenes que venien havien jugat mai i de la resta tots estàvem una mica desmemoriats de les diferents normes del joc. Així que després d'intentar-ho diversos cops vàrem decidir que per la propera excursió intentariem fer memòria per tal de millorar el procés.

Vam seguir amb l'excursió, vàrem veure què passa quan un bosc es crema i com torna a néixer tota la flora. Després de fer una bona baixada on els més petits, encara que no tots, ja es queixaven una mica, vàrem arribar un altre cop al Coll de la Ventosa. Fi d'excursió, van ser més de dues hores caminant, cantant i jugant, però cap problema, fins a la propera sortida.

Isabel

Coma i Campmany

Ludoteca i berenar

Grans i petits a la Ludoteca
Foto Dora Serra

El vint-i-quatre de novembre tornàrem a convocar la quixalla, aquesta vegada per a gaudir d'una Ludoteca i berenar. La sala de Tennis Taula, semblava una sucursal d'una empresa xinesa de joguines; nines, trens, cotxes, firetes, cuinetes, etc... hi havia de tot, fins vam treure el Tió, ben tapat amb una manta i un pot de Nivea perquè no s'enceti de tant que haurà de cagar. La festa va durar des de les sis de la tarda fins a les vuit aproximadament. Després, la feina de guarda-ho tot, va ser nostrat!

Fem un pessebre

El dissabte quinze de desembre a les dotze del matí i guiats per uns professionals del pessebrisme com són l'Anna i la Mercè Sitjà i en Toni i Pere Solé, uns quinze menuts de la casa, es disposen a construir un magnífic pessebre al vestibul de la Verge. Un cop posats els suros, mentre en Toni i en Pere s'encarreguen de la part tècnica: llums, riu, i el darrere de la cova que els menuts no hi arriben, l'Anna i la Mercè dirigeixen les manetes, que es multipliquen per posar la sorra, la molsa i finalment les figures. Un parell d'hores més tard, el pessebre ja està fet, hem tornat a treure el Tió que es va engraiant, per al proper dijous vint-i-set.

El lladre de joguines

Amb aquesta obra de Titelles del grup Faules Teatre, dos mesos més tard d'altres anys, degut a la I Mostra de Teatre d'Horta Guinardó, donem per començada la temporada de Titelles i Pallassos al nostre teatre. A les onze del matí del diumenge setze de desembre, obrim les portes dels Lluïsos. Els actors fa una hora que estan muntant el decorat, en Xavier del café com cada any ens ven entrades anticipadament, (unes vint), aquesta vegada sortim anunciats al Periódico i a La Vanguardia. La gent comença a venir, alguns telefonen i reserven en-trades, el vestibul comença a semblar-se a un aparcament de cotxes de criatures. Amb les entrades, repartim una carta que els menuts han d'emplenar per a lliurar-la a l'ambaixador de Ses

Majestats els Tres Reis Mags d'Orient, el senyor Claus, altrament anomenat Santa, Nicolau i Pare Noel. Cap a les dotze i deu comença la funció, el públic assistent, roman atent a les explicacions dels Titelles i els actors. Al cap d'una hora l'obra arriba al final, a la sortida repartim propaganda dels Pastorets i de la propera actuació de Titelles.

Tiò 2001

El dijous vint-i-set de desembre, el nostre Tiò torna a patir un atac de colitis que no el vam poder tallar ni amb Fortasecs. Als volts de dos quarts de set, el nostre consoci Ferran Homar i Toboso gran mag i ventríloc, ens tornà a fer gaudir d'uns moments de màgia, humor i fantasia. Els seus trucs encanten a grans i petits per igual, els voluntaris es queden astorats en veure que a les seves mans, les cartes i mocadors es transformen i desapareixen. Per rematar la feina el ja cèlebre Lluísot, ens torna a visitar i ens podem riure amb els seus acudits. Un cop acomiadat en Ferran, la Mercè i la Bel armades de valor i superant la timidesa, pugem a dalt de l'escenari i van cridant els menuts pel seu nom perquè, a bastonades, facin cagar el Tiò que tenim ben tapat en primer terme. Tot cantant i recitant poemes els menuts piquen i repiquen al pobre Tiò i aquest vinga cagar regals per a tothom, (deu tenir conxorxa amb els d'Armena, perquè hi ha una quantitat de telèfons mòbils que espanta!) En acabar és el torn de picar els membres de la vocalia i com ja va essent habitual, apareixen dos rotllos de paper de water, (Ha ha ha!)

Actuacions previstes

Diumenge 20 gener:
La Caputxeta Vermella, de Titelles El Forat del Niu.
Diumenge 17 de febrer:
Simfonia en Fa de Roba, de Titelles Marduix.
Diumenge 17 de març:
El Flautista d'Hamelin, de Cia. Catacrac Teatre.
Diumenge 21 d'abril:
El Rossinyol, de Factoria Paparote.

Pere Solé i Serra

Vós, Senyor, sou:
la FAM que ha de ser sadollada;
la SET que ha de ser apaivagada;
el SENSE LLAR que ha de ser hostatjat;
el MALALT que ha de ser guant;
l'ABANDONAT que ha de ser estimat;
el CAPTAIRE que ha de ser ajudat;
el POBRIC que ha de ser valorat;
el DEMENT que ha de ser protegit;
l'INVIDENT que ha de ser acompanyat;
el DISCAPACITAT que necessita un braç amic;
el VELL que demana companyia
el JOVE EXCLOS que vol un lloc a la societat;
l'INFANT que vol un futur ple d'esperança.
(Mare Teresa de Calcuta)

NECROLÒGIQUES

Pepeta Nonell i Casanovas 20/11/2001

La Pepeta, mare de la nostra Secretària, Maria Franquesa, i àvia del nostre president de la secció fotogràfica, Ernest Sitjà, ens ha deixat per sempre. Ho ha fet silenciosament, i pacífica, com feia les coses, amb mitja rialla i com disculpant-se de causar una molèstia. La Pepeta, amb els seus 90 anys, encara assistia a les excursions, a totes les celebracions extres del Lluísot, a classes de Manualitats (fins fa pocs mesos que va plegar)... sempre amb el somriure als llavis i amable amb tothom. La trobarem a faltar. Esperem que, tal com deia la Maria el dia del seu enterrament, el Pare Celestial li permeti fer peücs per tots els angelets que volten per l'espai, descalços.

Ernestina Botella i Díez 28/11/2001

L'Ernestina també ens ha deixat per sempre. Li ha costat unes setmanes de patiment a la clínica, un llarg temps de gran sofriment.

La secció d'aquest Butlletí trobarem a faltar-la molt. Era del grup de persones que saben tenir sempre a punt unes paraules d'elogi per la feina duta a terme. Era tan sociable que gaudia llegint les entrevistes als socis, els records d'altres temps, les peripecies del grup d'Animació infantil, dels esports i els esportistes, dels artistes comedians i dansaires... Tot era bo i bonic, segons l'Ernestina.

Ara gaudirà de la presència de Déu i la companyia de tants d'amics que la van precedir.

El més sentit condol per a les dues famílies.

MANUALITATS

Avui dia de santa Lúcia hem celebrat la nostra festa patronal "a lo grande" Hem anat a passar el dia a Port Aventura i hem oblidat que som una colla de persones grans (per no dir vells, no fos cas que algú s'enfadés!) i hem assistit a tots els espectacles que ens permetien els horaris; hem entrat a la cova del foc, hem pujat al submarí, al tren de la mina (com ens ha batzegat, el dimoni de tren!) i fins algunes iaies han muntat als cavalls (de cartró)

Hem dinat a la Cantina de Mèxic i berenat al saloon del Far West.

En fi: una festa de santa Lúcia ben sonada! Ara a treballar força i a preparar-se per l'any que ve.

D.S.E.

EXPOSICIÓ TRESORS DE FAMÍLIA

Una perspectiva de la sala,
Foto Josep Puigbó

La Junta Directiva ha organitzat una molt bonica exposició amb totes aquelles coses, "tresors de família" que els socis els hi han portat. La sala Fòrum, aquesta sala de mil utilitats, ha quedat engalanada amb veritables tresors: vestits, ceràmica, mobles, cristall, ... Les visites durant tota la setmana no han parat d'acudir a contemplar tantes coses maques que es passen l'any dins d'un armari i ara llueixen com a veritables joies.

Han col·laborat a fer possible aquesta exposició 38 famílies. Des d'aquest butlletí, portantveu del nostre Centre, donem les gràcies a tothom.

D.S.E.

NOTÍCIES

Per molts anys Coral Horta!

Felicitem a la Coral Horta pels seus 22 anys d'existència. Ens han alegrat la vida amb les seves cantades. No han deixat mai d'oferir-nos un concert de Nadal a l'Església de Sant Joan d'Horta des del primer any de la seva fundació. Tampoc no han fallat en la vetllada de Festa Major. Els hem tingut actuant, diverses vegades, en el nostre Centre. Els hem vist "créixer" i convertir-se en una Coral de renom. Apleguen la gent amb bona veu, (és un do de Déu que no tenim tots) vingui d'on vingui. Hi ha entre els seus components uns quantos dels nostres socis, motiu pel qual ens sentim encara més agermanats al grup Coral. Per molts anys!

La Coral Horta, la vigília de Nadal a cantar pel barri.
(Foto D.S.)

S'ha cremat la sagristia de la nostra parròquia

La Sagristia cremada
(Foto Dora Serra)

Quin trist aspecte el que vam contemplar el dia 28 de novembre, després d'apagat l'incendi de la Sagristia. La causa: un curt-circuit. El quadre de llums va saltar i el foc va fer desrosses. Sort d'haver-hi les grans portes tancades que van restringir la propagació de l'incendi cap a l'Altar Major i la resta de l'Església.

Un gran nombre de feligresos han treballat de valent per a netejar i posar ordre. Igualment, un gran nombre de feligresos estan ajudant a refer i reposar molts dels objectes perduts.

"De la cendra ha sorgit la solidaritat"

Paraules del nostre rector Mn Ignasi.

El nostre Cap d'Editorial es jubila!

El senyor Manuel Gausachs, magnífic Cap de la Secció del Butlletí ens "planta" perquè diu que ja és hora de jubilar-se.

Ho lamentem profundament perquè aquest Butlletí no tindrà la categoria que en Manel li ha sabut donar. No en sabem gaire (per no dir gens!) de la dura tasca de compondre les 24 pàgines en blanc que se'ns presentaran cada tres mesos.

Es que voler competir amb en Manel és una gosadia molt forta!

En Manel és un autodidacta que sap tots els tripijocs de les impremtes: sap quan s'ha de posar punts, comes, versaletes..., quan s'ha de deixar un espai, dos espais... i una infinitat de petites coses molt importants que els "ignorants" no tenim en compte i que no valorem perquè no ens hi fixem (ja ho notarem, ja, ara que no tindrem en Manel. La falta que ens farà, tenir o no tenir la presència l'expert!)

Esperem que es cansi aviat de la jubilació i torni a posar-se al front d'aquesta revista.

La Junta Directiva i tots els socis simpatitzants del Butlletí (que són molt més de mitja dotzena) li donem les gràcies per tots aquests anys que ens ha regalat amb la seva col·laboració.

Manuel Gausachs, amb un butlletí a les mans, l'Armand

Calafell enfeinat a mirar fotografies, en Joan Gausachs i en Francesc Coma. (Foto Dora Serra)

RODA DE TEATRE

Mostra de Teatre al Districte

El nostre barri compta amb una llarga tradició teatral que està molt lligada a la seva vida.

Enguany, la regidora del districte, Montserrat Soler, va saber fer ressò d'una idea que va sorgir en una de les reunions del Fòrum de Cultura: la correlació dels diferents grups teatrals del districte i així poder tenir l'oportunitat d'oferir els seus muntatges teatrals a tot el barri.

Els Lluisos van ser els amfitrions d'aquesta Mostra i vam tenir l'oportunitat, durant els mesos d'octubre i novembre, de veure les actuacions d'altres grups de diferents Entitats, juntament amb les del nostre Centre: el Grup Auca que va presentar "El Tragaluz" de Buero Vallejo, i el jove grup del CPH que va interpretar "Els afanyes de l'estiu" de Goldoni. Tots dos grups se'n sortiren molt bé, molt dignes.

La resta de grups també s'hi varen lluir. Remarquem la gran actuació d'un sol actor, del Foment Hortenc en "Las manos de Eurídice". L'Ateneu no es va quedar pas enrere amb les dues representacions dels seus dos grups escènics, com també el Grup del Cassinet i Associació de Dones de la Taixonera.

L'assistència de públic va ser molt bona. Tots vàrem gaudir de la festa.

Esperem que l'experiència es repeteixi un altre any i que tots puguem gaudir dels espectacles dels nostres aficionats.

D.C.G.

Exposició commemorativa dels cinquanta anys de la sala de Teatre dels Lluisos

Tot il·ligant amb la Mostra de Teatre, la Dora Serra va tenir la feliç idea d'organitzar una exposició de fotografies, programes, cartells, articles i tot el material que va poder aconseguir que fes referència al teatre del CPH durant aquests cinquanta anys que portem trepitjant l'actual escenari. Va tenir una bona col·laboració amb aportació de material i tots plegats vàrem gaudir contemplant els documents de la

nostra història, d'aquells anys d'esplendor de La Passió, del Crist Misteri, del Grup d'Estudis Teatrals que tant de ressò va tenir en el seu temps per a tota la ciutat de Barcelona. No cal dir que l'exposició va ser molt visitada i més d'un va sentir nostàlgia i enyorança dels temps passats.

Regidora de Cultura Montserrat Soler. (Foto D.S.)

D.C.G.

Hem vist una mostra de teatre amb la participació de diversos grups del districte que ens varen oferir cadascú una obra del seu repertori.

El públic va respondre positivament amb força assistència, això és un bon senyal que a Horta hi ha interès per al teatre i que els grups participants varen satisfer al públic. L'enhorabona!

Es va aprofitar l'avinentosa per a organitzar una exposició retrospectiva de les activitats teatrals. La meua opinió és que ha estat una bona iniciativa.

Endavant, doncs i esperem continuïtat en el teatre dels Lluisos i que es repeteixi una altra mostra que tan bona acceptació ha tingut.

Ricard Terradas

ELS PASTORETS

Els actors es preparen per actuar
(Foto Dora Serra)

Els nostres **PASTORETS** van prenent cos i una mica més de força, dintre dels Lluïsos, sobretot si comptem el nombre de dimoniets i petits pastors que s'han incorporat en aquesta última versió. Esperem que les representacions puguin durar anys i anys, sempre amb algun retoc, i que es converteixin amb "els nostres Pastorets".

Es d'esperar que les cançons aniran millorant d'un any a l'altre i que aprendrem a utilitzar bé i treure més profit d'aquest magnífic escenari que tenim.

L'interès i l'esforç que la **Teresa Campany** i el seu equip posen per a dur a bon terme la difícil tasca de dirigir i coordinar, mereixen un gran aplaudiment ja que ho viuen intensament i posen el punt de mira en fer-los assequibles i entenedors tant per al públic com per als actors.

Crec que estem en el bon camí de fer unes representacions dignes i educatives dintre del divertiment que

posa una posada en escena dels Pastorets tan tradicionals.

Les representacions Nadalenques, com les de les festes de Sant Lluís aglutinen gent de totes les seccions de la Casa, creen un esperit de bona amistat i connexió.

Esperem poder trobar-nos tots, tan públic com actors el pròxim mes de juny.

D.C.G.

ESCACS PEONA PEÓ

Activitats del 1r trimestre 2002

El dia 20/1/02 començarà el Campionat de Cata-lunya, que durarà 9 diumenges consecutius.

Es jugarà a les sales del CPH.

P.M.

Salvador Casals, preparant l'escenari per a la representació dels Pastorets
(Foto Dora Serra)

II mostra gastronòmica

Comprovat l'èxit que va tenir la primera mostra gastronòmica de l'any passat, repetirem l'experiència aquesta any, el dia 5 de maig. Tots aquells socis aficionats a la cuina podeu preparar les vostres receptes i els vostres plats preferits. Tots aquells aficionats a la taula, esmoleu les dents i no oblideu aquesta data. 5/5/2002

Assemblea anual de socis
El pròxim dia 15/3/2002
A les 22 hores,
Als locals socials

MOSTRA D'ENTITATS
L'Ajuntament d'Horta Guinardó
Ens convoca a la Mostra
Dies: 10, 11 i 12/5/2002

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Una persona de certa edat en trobar-me per el carrer em formulava sempre la següent qüestió:

"Que, ... Com temin el mon avui?"

La meua resposta era sempre la mateixa:

"Bé, ... avui el tenim bé, ... Bàsicament bé."

Sempre m'he qüestionat en secret el per-

què de la meua resposta, i per demostrar que no anava errat amb la meua afirmació faig aquest recull de fets ocorreguts durant l'últim trimestre del 2.001 que així ho corroboren.

Setembre 2001

Barcelona comença el nou curs amb 31 grans obres als carrers.

Dimiteix el president del Fòrum 2004

Nenes catòliques van a escola entre els policies i els insults dels protestants, a Belfast

El futbol en català celebra els 25 anys de transmissions a la ràdio amb Puyal.

Abandonen 215 immigrants a les costes de Gràcia.

Primer robatori d'euros en l'assalt a un vehicle blindat a Alemanya.

Mort la viuda de Josep Tarradellas.

Manifestació a Brussel·les contra el trasvassament del Ebre.

Catalunya ha posat en marxa 52 camps de golf en només 12 anys.

Enfonsament de dues torres a Nova York.

Bin Laden es fa famós mundialment, nascut el 1957 a l'Aràbia Saudita, fill d'un empresari.

UNICEF denuncia l'incompliment de les promeses sobre salut infantil al món.

Els jutjats reben 44 denúncies diàries per violència domèstica.

Un cirurgià opera des de Nova York una dona que era a Estrasburg.

Setze sales de cinema culminen el centre d'oci de la Meridiana.

Tolosa viu la pitjor catàstrofe amb desenes de desapareguts i morts i més de 600 ferits.

Floquet de Neu supera amb èxit l'extirpació d'un càncer de pell.

La línia 3 del metro s'estén als districtes d'Horta i Nou Barris amb l'obertura de

Tres noves estacions.

El PP acusa el bisbe Deig de "demagog" i de trair l'Evangeli.

Carles recrimina al govern i a l'ajuntament el tracte donat als immigrants.

Un súl provoca una matança de 14 parlamentaris per venjar-se del transport públic.

Catalunya duplica la taxa de cesàries recomanada per l'OMS.

Octubre Maragall presenta la moció de censura contra Pujol. Barcelona paga 2.200 milions per a les casernes militars de Sant

Andreu quant en el seu dia van ser cedides gratuïtament per la ciutat a l'exèrcit.

Un quart cas d'antrax, aquest cop a Nova York, estén el pànic als EUA

Nova protesta a Monistrol contra les obres del cremallera de Montserrat.

Retinguin un avió a Eivissa per una broma d'un passatger sobre la seguretat del vol.

Una de cada quatre dones que perden un pit és abandonada.

Catalunya és a la cua de l'Estat en l'ajuda oficial al Tercer Món.

Pena de quatre anys per a uns pares per maltractar el fill de dos mesos

L'IRA es desarma.

Novembre

Record emotiu per Montserrat Roig i Maria Aurèlia Capmany als 10 anys de la seva mort.

El Concorde torna a volar.

Dinou jubilats moren al bolcar un autocar en una carretera de Huelva.

El govern encarrega les obres de prolongació de les línies 3 i 5 del metro.

Multa històrica a 8 empreses farmacèutiques per pactar preus.

L'anunci del primer clonatge d'un embrió humà desferma la polèmica.

Sacerdots recullen firmes per expressar a Carles el malestar per la situació a la diòcesi.

Guardiola donar positiu per nandrolona, a Itàlia.

Mort George Harrison, i la memòria dels Beatles queda més òrfena.

Desembre

Un triple atemptat al centre de Jerusalem causa almenys deu morts.

El carnet d'identitat ja s'expedeix en format bilingüe.

Decomissada més d'una tona de cocaïna amagada entre lots de Nadal.

Bancs i caixes rebran 3.030 milions per les despeses de redistribuir els euros.

La tensió torna al Pròxim Orient amb nous atacs d'Israel contra els palestins.

Una altra masia d'Horta, en perill per un projecte d'habitatges a l'interior.

Can Mariner venuda a la immobiliària Tridom que projecta fer diversos habitatges al carrer Chapi i dividir l'interior del mas per fer apartaments.

Nou bany de sang a Israel.

La neu artificial de la Masella deixa Alp sense aigua.

La neu porta el col·lapse a Catalunya.

Un terç del clergat de Barcelona firma el document contra Carles.

La Torre de Pisa torna a obrir després de 12 anys.

Josep Àngel Seis Meneses és consagrat bisbe en un clima de crispació.

Joves cristians i fidels s'enfronten a les portes de la catedral de Barcelona.

Els Mossos, una policia sense cadenes.

Mínimes de Nadal Bellver de Cerdanya - 21oC Vic -17oC ...

Europa saluda la circulació de l'euro

Notícia del trimestre

L'1 de desembre del 1.976 s'inaugura la sala del teatre lliure a Gràcia.

El 22 de novembre del 2.001 s'inaugura el nou Teatre Lliure a Montjuïc.

Entre aquestes dues dates moltes persones vinculades d'una manera o altra al Centre Parroquial d'Horta han participat molt activament en la creació i el desenvolupament d'aquest teatre ja sigui com a tècnics, actors, directors, creatius, artistes o públic.

Enhorabona a tots.

Bé, el que deia, el món va bé, francament bé.

I si més no, va Bon any 2002

Josep Magrans i Breu

jmagrans@campus.uoc.edu

teatre lliure

TENNIS TAULA

Situació actual dels nostres equips

Primera Nacional: 3 victòries; cinc derrotes. Ocupem la zona mitjana de la classificació.

Segona Nacional: 6 victòries; 2 derrotes. Segons classificats en aquest moment.

Veterans "A": 10 victòries; 0 derrotes. Líders indiscutibles

Veterans "B": 6 victòries; 4 derrotes. Tercers classificats del seu grup.

El dia 15 de desembre, dins del marc dels actes del 135è aniversari del CPH, vam celebrar un partit amistós contra l'equip de Terrassa, equip de la divisió d'Honor. Va ser un gran encontre. Els nostres nois van perdre per la mínima. En l'últim partit que anaven empatats van perdre el joc de dobles per un ajustat tres a dos.

Lamentem haver de comunicar que el dia 17 d'octubre va morir el pare del nostre jugador, l'Hèctor Montañana. Li expressem el nostre més sentit condol.

Milers de cops i bots

Amb aquest atractiu títol va ser encapçalada l'entrevista que el diari Ciutat Nord, que publica Horta Guinardó ens va fer el passat mes de setembre. Us en fem un resum i així serveix per a refrescar-vos la memòria de la nostra història particular:

... "Diuen que ja des d'abans de la guerra, al pis de dalt del CPH just on encara avui compe-

teixen els palistes, hi havia una taula on els socis, una vegada a l'any, feien torneigs socials de ping-pong... L'any 1950 la secció de tennis taula es federava dins d' OAR, una mena de illa diocesana, i el 1977 arran de la qualitat d'alguns dels seus jugadors, passava a integrar-se dins la Federació Catalana de Tennis Taula. Era es troba entre els 10 millors equips de Catalunya. Al llarg dels seus 65 anys d'història s'ha convertit en un club de renom i ha aconseguit diversos èxits com la consecució de medalles als Campionats de Catalunya i bones classificacions als Campionats d'Espanya, sobretot en les categories infantil i juvenil. De la seva escola han sortit jugadors tan destacats com **Florenci Grau** exnúmero dos d'Espanya sots-21; **Felipe Oliveras** exnúmero set Nacional; **Paco Vélez** set cops campió d'Espanya de minusvàlids; **Jaume Miró** que va ser juvenil internacional; i el seu germà **Josep Maria Miró** vicepresident de la Federació Espanyola d'Àrbitres, membre de la Federació Internacional de Tennis Taula i àrbitre a les Olimpíades del 92 i del 96, entre moltes altres gestes que el converteixen, en definitiva, en la figura espanyola més important dins l'arbitratge de tennis taula.

Sis equips i 30 jugadors... d'aquests 30 jugadors hi ha quatre entrenadors titulars i cinc àrbitres internacionals... Sis equips: tres sèniors, un juvenil i dos veterans... El primer equip es troba a la Primera Nacional; el segon equip, a segona Nacional i el tercer a Preferent de l'àmbit Català...

El tennis taula gaudeix de molt pocs ajudes per al seu desenvolupament. El CPH rep una subvenció de 100.000 pessetes de l'Ajuntament Horta Guinardó una quantitat que ve a representar una desena part del que es necessita per tirar endavant. La resta corre a càrrec del Centre Parroquial; sense la seva col·laboració seria impossible mantenir els equips a les categories nacionals.... Comenten que a França, el tennis taula està molt més desenvolupat i fins i tot la premsa se'n fa ressò amb assiduitat. Aquí ens falta publicitat i sponsors...

El que segur no canvia, malgrat tot és el so agut que, després de 65 anys, encara continua escoltant-se en la sala del pis de dalt del CPH, el so de milers de cops i bots que la pilota segueix fent sobre la taula...

ESBART FOLKLÒRIC

L'Esbart de colònies

El 24/11/2001 ens vàrem reunir 65 persones entre grans i petits, a Fogars de la Selva, prop d'Hostalric, en una casa de Colònies, entre un paisatge idíl·lic. Des del dissabte al migdia van començar a arribar dansaires, pares, familiars i amics. Vàrem fer un reconfortant sopar i després es va dansar, jugar, xerrar i una "quemada". Després s'intentà dormir, encara que les ganes de fer plans de futur ens tenien ben desvetllats.

El diumenge, després d'esmorzar, hi hagueren excursions, jocs i un llarg etc. Després de dinar, la foto del grup. A primera hora de la tarda es va iniciar el degoteig de marxa, a ritme de processó, cap a la civilització. Cansats, però satisfets.

Foto de família a Fogars de la Selva, 24/11/2001

Per Nadal parlem de PAU

Després del tempestuós any 2001 viscut amb l'ai al cor pel que fa a les situacions bèl·liques internacionals, en aquest festival veiem molt important parlar de la PAU, o PAZ, o PAIX o PACE o PEACE, etc. tal com estava imprès en el programa. Així doncs, vàrem intentar que les actuacions dels diferents balls fossin dinàmiques; és a dir: amb la presentació tota seguida i deixant poc temps entre ball i ball. Cal dir que vàrem comptar també amb la col·laboració del grup de música de l'escola Pausa que va obrir el festival d'una manera totalment diferent i amb una altra qualitat en la interpretació.

A la segona part, a través d'un petit text en el que es plantejava l'enfrontament entre diferents grups de gent, s'entrava a parlar de la guerra i de com és d'important lluitar per la pau i aquest és el desig més fervorós que fa l'esbart a tots els socis i simpatitzants, tant de l'esbart com del Centre Parroquial: MOLTA PAU PER A TOTS!

No podem deixar d'agrair als incondicionals que ens han donat el seu "Inestimable ajut", i als que, per molt que ho diguem ens quedarem curts a l'hora de donar les gràcies, ja que no té preu el fet de poder comptar amb persones com en Daniel Comas, que ens va tenir ben controlada tota la regidoria de dins l'escenari (és un treball que no es veu, però que és bàsic per la dinàmica de l'actuació), el matrimoni Bayés-Bonany, que mai tenen un "no" i que ens aporten el seu saber fer extraordinari, la parella de Jordis (quin goig retrobar-los!) i tants d'altres que no enumerarem per manca d'espai, però als que estem igualment agraïts.

Mercè Saló

ENTREVISTA

Lluís Homar i Toboso

Soci número 70

Nascut el 20/4/1957

En Lluís puntualitza que ell va néixer a la clínica de Santa Madrona, que ja no és Horta. Els primers germans (ell és el que fa cinc) si que van néixer a casa, però ell és de temps més moderns i això ja no s'estilava. Calia anar a la clínica. Horta, però és el seu "país" i encara hi ve sovint perquè hi té la seva pairal i és el millor lloc per a fer concentració familiar. La primera mancança entre la família, ha estat la de la mare que els deixà el 30 de setembre de l'any passat. Ella els convocava i a mitjans d'any ja volia concretar qui aniria a casa per Nadal o Sant Esteve. No obstant la seva manca, un dia a la setmana fa una escapada cap a Horta.

Comencem a repassar la seva història i em parla dels primers records, quan devia tenir dos anys i escapa que va estar molt malalt...

Lluís — Vaig patir una forta deshidratació. Recordo la mare que comentava "aquest noi ha perdut el caminar" i ma germana Montserrat plorava i gemegava tot dient: "en Lluís es morí!" Em donaven tots els remeis que el metge manava però la mare estava convençuda que em va salvar l'aigua de Lourdes que em feia beure. Després em volia portar a la gruta de la Verge per donar-li les gràcies. Encara tinc pendent el viatge. Algun dia hi hauré d'anar per a fer contenta la mare!

Dora — Alguna nit et vindrà a estirar les orelles si no complexes! Ara anem un pas endavant en els records, si et sembla bé.

Lluís — Vaig ser escolà de la parròquia d'Horta i vaig passar per l'escoltisme; també vaig ser jugador de futbol-sala l'equip del **Gandhi**, a les ordres de l'entrenador Pere Torelló. El porter era el teu gendre, l'Albert Garcia. Formàvem l'equip el meu germà Joan (jo sempre anava amb la seva colla), en Ramon Roca, l'Eduard Vila, l'Emilià Garcia... I... me'n deixo uns quants, ho sento!

Dora — Aquest equip va funcionar una colla d'anys...

Lluís — Jo hi vaig participar tres o quatre temporades. Preiem part en les Vint-i-quatre hores de l'Esport que s'organitzava al Cau, cada any pels volts de la Festa Major. Aviat érem eliminats però ens ho passàvem molt bé! Cap d'aquells jugadors no ha estat cridat a les files dels professionals!

Dora — No saben què s'han perdut! Segurament que aquestes activitats no et priva- ven d'acudir puntualment als Lluïsos.

Lluís — Els Lluïsos, sempre, i el bar Quimet, de jove, amb la colla, eren els punts de referència per a trobar-nos els amics.

Dora — Recordes quan comences a trepitjar escenari?

Lluís — Devia tenir cinc o sis anys. Em sembla veure aquella escala que pujava cap als "camerinos" del primer pis. Van obrir un gros bagul i en sortien túniques i vestits de tots colors i mides. Em van donar una túnica i un cordó i ja vaig estar a punt per a participar de poble en La Passió, a cantar Hossannal amb un ram de llorer a les mans. Des d'aquell moment ja m'apuntava a totes les actuacions infantils en les quals tu ens feies de directora. Recordo una vetllada de Nadal que recitàvem poemes i cantàvem cançons, tot escenificant-les a l'estil com actuaven els grans. Hi participaven els germans Aguader i els companys de sempre, Nuri, Neus, Montserrat, Alicia, Ramon, Jordi, i un etc. de bons amics. En ser una mica més grans ja representàvem obres més llargues i compromeses. Puc recitar encara un fragment de l'obra de Santiago Rusiñol "La casa de l'Art".

Dora — (L'ha recitat! Serà possible que encara el recordi?) Quina memòria més prodigiosa!

Lluís — Oh, no creguis. Hi ha obres que he representat fa quatre dies i ja no recordo res del meu paper. Aquella és especial. Des dels catorze anys que actuo d'una manera seguida, primer com amateur, després com a professional. Recordo molt quan vàrem representar "El milagro de Ana Sullivan". El meu primer paper de protagonista va ser en la comèdia "Los Palomos". També recordo molt la primera vegada que vaig fer el Manelic a les ordres del director Armand Calafell. El senyor Cabré que ens va fer de director moltes vegades, m'invitava a anar a casa seva els diumenges al matí per a estudiar més el paper i alligaronar-me en moviments, gestos, modulacions de la veu...

Vàrem fer les obres d'Eduard Criado: "Los blancos dientes del perro" i "Cuando las nubes cambian de nariz". Ara me n'adono que gairebé sempre fèiem obres en castellà...

Dora — Les circumstàncies ens hi obligaven. Tu tenies pasta d'artista i ja es veia venir que ens deixaries. Havies de ser professional i trencar cadenes. Recordes quina fou l'última actuació als Lluïsos?

Lluís — Va ser en una obra d'Ibsen: "Un enemigo del pueblo". Després ja passo a formar part de la companyia del Teatre Lliure, l'any 1976.

Dora — El Lliure era una cooperativa, si mal no recordo.

Lluís — Sí. Treballàvem en equip i ho decidíem tot entre tots. La meva tasca era fer d'actor, això no obstant també feia de tramoista, de regidor o del que fes falta.

Dora — Hi havia més gent d'Horta?

Lluís — N'érem tres: en Joan Ponce, en Xavier Clot i jo; cadascú en la seva especialitat.

Dora — En Flotats va treballar amb vosaltres.

Lluís — El maig del 1978 fem l'obra "Eduard Segon" dirigida per Lluís Pasqual. En Flotats interpretà el protagonista. Va ser la primera incorporació al teatre de Catalunya després de la seva llarga trajectòria a França.

Dora — Tu també has fet de director.

Lluís — El 1991 dirigeix la primera obra "La

història d'un soldat", una peça musical parlada. Vaig haver de suplir en Favà Puigcerver que ja estava molt malalt. En morir-se en Favà passo sis anys fent de director del teatre Lliure. Van anar evolucionant i de Cooperativa passem a ser una Fundació que és l'òrgan que ens facilita la posada en marxa i consolidació del projecte del nou teatre de Montjuïc que per fi s'ha pogut estrenar aquest passat novembre del 2001.

Dora — Vas actuar en l'obra inaugural?

Lluís — Vaig participar en l'espectacle inaugural de l'obra de Carles Santos "Lucrècia de Bòrgia". La primera paraula que va sonar al nou recinte la vaig pronunciar jo.

Dora — Això sí que no ho oblidaràs mai. Deixa'm dir-te que, dintre del nostre món dels Lluïsos, l'última paraula que es va pronunciar en una obra de teatre — "Cinc fills" — a l'antiga sala, vaig ser la meua. En alguna cosa quedem mig empatats, no et sembla? Bé, això és una mica de broma. La teua tasca és més seriosa, tant que te'n vas anar un any als Estats Units...

Lluís — Sí. El curs 1986 — 1987 em concediren una beca per fer estudis d'interpretació a New York.

Dora — D'on ve aquesta beca?

Lluís — Un organisme de Madrid, el "Comité Conjunto para la Cooperación Hispano Norteamericana" Va ser una beca molt ben dotada que em cobria totes les despeses que pogués tenir. Passo per diferents escoles. En la que més participo és en l'Escola de la Uta Hagen.

Dora — Va ser profitosa l'experiència?

Lluís — Molt. Es viure en un altre món, una altra cultura, uns costums diferents. Considero que va ser un any molt profitós que em va enriquir com a eina de treball i com a formació personal.

Dora — Has fet gires?

Lluís — Sí. És així com he pogut conèixer la meua terra, el meu país. També he actuat a l'estranger. Per a mi, el lloc més important ha estat l'Òdeon de París.

Dora — Què prefereixes, dirigir o actuar?

Lluís — M'agrada dirigir, és una feina que em fa molt de respecte, però el meu ofici és el d'actor. Em considero un actor que dirigeix.

Dora — Què et sembla si fem un pas enrere i m'expliques alguna anècdota dels teus anys de noi d'Horta.

Lluís — He de retrocedir abans dels 25 anys que és el moment que deixo el barri. Els diumenges, els bermuts dels Lluïsos (el cafeter era en Jordi Miró) Els pares ens donaven un duro que abastava per a totes les despeses: entrada al cinema i berenar de pipes i "palometes". Aquesta és l'etapa més infantil; després, i les anades al Quimet, el cinema fòrum del Lluïsos, amb la presència d'en Porter, les pel·lícules estrangeres, que moltes vegades no entenía ni la meitat, però me les mirava amb devoció, amb la gran il·lusió d'estar col·laborant en un moviment d'alliberament de la dictadura que durant quaranta anys ens havia estat escanyant; de ser una peça més en la formació d'un món nou...

Dora — Pots acabar amb alguna anècdota?

Lluís — A casa dels pares hi ha un subterrani, que s'entra pel jardí. El meu germà Manel el va arreglar, o millor dit, va organitzar la seva remodelació per convertir-lo en sala de reunions. Tots

els germans l'hem utilitzat en un moment o altre. En Joan i jo hi portàvem els amics i, els diumenges que no teníem cinema, fèiem tertúlia al subterrani: berenars, balls... Hi havia un joc de llums que ambientava, podien ser suaus o més forts. Per ballar els deixàvem ben suaus. Si el vigilant de torn notava que venia algú que no fos de la colla, ("moros a la costa!") els posàvem més potents, no fos cas que hi haqués amonestació.

En Lluís riu, amb aquests ulls mig burletes que té i sembla haver retrocedit en el temps...

El rellotge marca les tres de la tarda. És hora d'espavilar. Jo, d'acabar el dinar i ell per anar a fer un mos i incorporar-se a la feina, als assajos de no sé quina nova obra. S'acomoda a corre-cuita. La vida de l'actor, és tan esclavada!

Dora Serra

Equip Futbol Sala Gandhi 1971 (d'esquerra a dreta) Tito Rueda, Emilià García, Joan i Lluís Homar, Jordi Martínez,

Pere Torelló, l'entrenador. (Ajupits) Toni Agustí, Eduard Vila, Ramon Roca i Albert Garcia.

SECCIÓ DE CINEMA

La línia traçada per aquesta secció és procurar que els Lluïsos no quedi cap festa sense activitats. Per això tenim cura de fer programes de cinema per a la gent menuda. Ens anima a seguir la nostra labor la important assistència de públic. La pel·lícula "El bosque animado", projectada el mes passat, ca tenir una assistència de 499 persones. Tot un èxit!

Les properes pel·lícules programades son:
 "La banda del Patio" dies 19, 20 i 27 gener.
 "10+2: El gran secreto" 2, 9 i 10 de febrer.
 "El cisne mudo" 16, 17, 23 i 24 de febrer.
 Us esperem!

J.C.

**S'admeten ANUNCIS
 Parieu amb Secretaria**

RECORDS D'ALTRES TEMPS

Ja són noranta-dos

Al butlletí número 61, de l'octubre del 1999, en Pere passava revista al que havia estat el seu llarg pelegrinatge per aquest món de mones durant 90 anys i acabava donant gràcies a Déu "per poder seguir gaudint de la companyia de la seva estimada esposa".

Ara, caiguts ja els 92, recorda fets que han passat en els darrers dos anys, començant per la desaparició de l'esposa; ara ja no gaudeix de la seva companyia; ara en Pere viu sol, però amb el seu constant record, confortat per la convicció que la persona tan estimada és al Cel gaudint de la visió de Déu.

A més de l'esposa, en Pere recorda els amics que han anat desapareixent al llarg d'aquests dos anys, una colla d'amics molt estimats, entranyables alguns: Jaume Oliva, Dolores Boada, Ernest Salinas, Pere Framis, Joan Martínez, Jaume Clot, Martí Torné, Montserrat Toboso, Angel Colomer, a més del germà Felip, tan vinculat a La Salle d'Horta, que ens ha deixat a l'edat de 100 anys.

De la Parroquia, en Pere té ben present l'esgarrifosa visió de la sagristia totalment destruïda pel foc amb tot el seu contingut. També pensa en la greu malaltia soferta per Mossèn Terrats, a qui desitja una total recuperació.

Referent a la diòcesi de Barcelona, en Pere s'alegra de l'ordenació diaconal de cinc seminaristes l'11 de novembre i de dos nous preveres el 25 del mateix mes, que passen a formar part d'un clergat que es reforça amb saba nova, que bona falta li fa. També recorda tres bisbes auxiliars de la diòcesi escollits com a bisbes de Girona, Solsona i l'Urgell, i el nomenament del bisbe Pere Tena, de tan bon record a casa nostra, com a doctor "Honoris causa" en Sacra Litúrgia, a Roma, amb l'assistència de nombroses personalitats del món eclesial i acadèmic, entre elles la del nostre ex-president Josep Urdeix, en representació del Centre de Pastoral Litúrgica.

Un record també per la tan enyorada Federació de Joves Cristians de Catalunya que s'ha vist dignificada per la beatificació d'un dels seus centenars de màrtirs: en Francesc Castelló.

En Pere s'entreté repassant les diferents activitats del Centre que han estat presents, totes elles, en la celebració del seu 135è aniversari: la secció de Teatre que va prosperar i reduint distàncies en referència a aquell quadre que fou el millor grup amateur de Catalunya; l'Esbart Folkloric, en constant activitat, des dels Infantis al Grup de Pares, passejant el seu art per Catalunya i fora d'ella; el Tennis Taula amb destacades actuacions en totes les categories als campionats de Catalunya i d'Espanya, comptant

amb en Josep Maria Miró, reconegut com un dels millors àrbitres del món; també el grup d'Escacs Peona Peó, que ha obtingut títols de campions de Catalunya; molt destacable l'activitat de la secció Fotogràfica, amb els seus nombrosos cursos i exposicions i el gran nivell de molts dels seus components, entre ells en Jaume Caminal a qui acaba de ser-li concedit el premi Horta Guinardó per la Recuperació Històrica Fotogràfica del barri d'Horta; la nova Vocalia d'Animació Infantil que està assolint grans èxits amb les seves sessions de Titelles, Pallassos, Màgia, Concursos de Dibuix, construcció de Pessebres, extraordinaris festivals al carrer... Les Manualitats, que deixen bocabadats als visitants, amb els seus treballs; les classes de català; les excursions per Catalunya i fora de l'Estat; la mostra de Cuina; el sopar de la fam; i, com no? Aquest mateix Butlletí, portaveu del Centre, amb adients comentaris i articles interessants...

...I en Pere està cofoi d'haver coincidit el 135è aniversari amb els seus 75 anys com a soci dels Lluïsos, noces de diamant, efemèride que es presenta per primera vegada en la història del Centre!

En Pere, que segueix amb l'afecció al futbol, amb moltes decepcions i poques satisfaccions, no arriba a comprendre, i voldria que algú li pogués explicar, com és possible que un club mundialment famós, que compta amb jugadors estrangers a preu d'or, negligint els de casa, hagi estat eliminat de la Copa del Rei per un equip modest de segona B, amb jugadors casolans i poc més de trenta pessetes de pressupost!

I pensa en la propaganda que es fa sobre l'Euro, que ens farà tornar a temps prehistòrics, quan hi havia monedes de 1,2,5,10,25 i 50 cèntims i d'1, 2 i 5 pessetes que omplien les butxaques, i en Pere recorda haver anat a comprar 10 cèntims de préssecs amb cinc monedes de 2 cèntims...

Com a fet, el més transcendental internacionalment, en Pere pensa en la destrucció de les Torres Bessones amb milers de morts, i com a conseqüència, amb el fort impacte en l'economia mundial i la resposta justiciera i venjativa dels Estats Units, amb terrorífics atacs a l'Afganistan que pot ser molt difícil que arribi a una situació d'un final feliç. I pensa, amb molta tristesa, amb els esdeveniments d'extremada violència i guerra al país que fou escenari del naixement, vida pública i crucifixió del nostre Redemptor.

I finalment, pensa en "la pau i tranquil·litat" del nostre país, amb assassinats, violències, manifestacions pels carrers, estafes, desviacions de diners, pornografia, lluites polítiques, falsa propaganda, vaques bogues, pista porcina i... i en Pere pensa que ja n'hi ha prou, i posa punt final.

Desembre el 2001
Soci núm. 1 des de fa 15 anys

Solucions de les endevinalles

1. = el sol
2. = la neu
3. = la llengua

Frases Cèlebres

Un amic és aquell que endevina sempre quan se'l necessita.— Renard.

La bellesa resideix en el cor del qui la contempla.— Al Berstein.

Només podem contribuir a canviar el món en la mesura que hi estiguem posats.— Joan Aisina.

CONCURS

UN RACÓ DELS LLUÏSOS

La fotografia publicada al BUTLLETÍ anterior (núm. 69, octubre 2001) es troba al vestíbul, entrant a mà dreta.

El guanyador ha estat Christian Arbós Genera (ja havia guanyat el primer trimestre del 2001)

Endevineu ara el racó que us presentem en aquest número i podeu, com sempre, les respostes dins les capses que trobareu al bar i a secretaria.

El premi: un rodet fotogràfic.

Sumari d'aquest Butlletí núm. 70, de gener del 2002

Editorial	..2
El nostre Consillari	..2
Racó infantil	..3
Secció Fotogràfica	..4
Col·laboració amb altres entitats	..4
V.A.I.	..5
Necrològiques	..6
Manualitats	..6
Exposició	..7
Notícies	..7
Roda de Teatre	..8
Els Pastorets	..9
Escacs	..9
Aquest món tan nostre	..10
Tennis Taula	..11
Esbart Folkloric	..11
Entrevista	..12
Secció de cinema	..14
Records d'altres temps	..14
Racó dels Lluïsos	..15

Una escena de Dimonis i Pastorets (Foto Ernest Sitjà)

L'esbart en l'actuació del Festival de la PAU (Foto Roman)